

Kødkontoret. Dette kombinerede Udvalg, som altsaa repræsenterer den forskelligartede Sagkundskab og de forskelligartede Interesser, som hele dette Spørgsmaal rummer, vil være det naturlige Forum for fortsatte Forhandlinger vedrørende Lovens Udførelse i Livet.

Lovforslaget indeholder yderligere kun en Bemyndigelse for Indenrigsministeren til af Statskassen at udrede de Udgifter, der er paaførte de Kommuner, der i Henhold til Indenrigsministeriets Cirkulærer af 10. og 24. November har hensaltet Flæsk, samt endvidere de Udgifter, der foranlediges ved, at Bestemmelserne i Kornloven af 20. Marts d. A. angaaende den kommende Høst vedrørende Flæskeproduktionen sættes i Kraft allerede fra 4. Maj at regne. Dette sidste har vist sig nødvendigt under Hensyn til Ønskeligheden af at fremskynde den Bevægelse, der er for atter at bringe Flæskeproduktionen op paa den ønskede Højde.

Jeg skal tillade mig at anbefale dette Lovforslag til velvillig og hurtig Fremme i dette høje Ting.

Hauch: Det foreliggende Lovforslag er en naturlig Følge af den Omstændighed, at Flæskeproduktionen her i Landet er gaaet saa langt ned, at det ikke har været muligt at fremskaffe Dækning af det Forbrug, som var forudsat ved Rationeringen af Flæsk til Landets Befolkning. At Befolkningen har et naturligt og berettiget Krav paa at faa Erstatning for det manglende Flæsk i Form af Kød og til Priser, der svarer til Flæskemaksimalprisen, er alle politiske Partier her paa Rigsdagen enige om. Jeg ønsker at understrege dette for derved at fastslaa, at den Side af Sagen, der vender ud imod Forbrugerne, er alle enige om, baade med Hensyn til den Kød-mængde, der er Tale om at uddele som Erstatning for det manglende Flæsk, og med Hensyn til den Pris, Forbrugerne skal betale derfor. I det andet høje Ting er man endvidere enedes om at tidsbegrænse Loven til 15. Januar 1919, idet man forudsætter, at vi til den Tid vil have Flæsk nok til at dække den ved Flæskerationeringen lovede Flæskemængde.

Med Hensyn til den Side af Sagen, der vender ud imod Producenterne, har man derimod hidtil under Sagens Forløb ikke kunnet opnaa Enighed. Det Parti, paa hvis Vegne jeg har den Ære at føre Ordet, finder det ikke rimeligt, at Eksportafgiften forhøjes fra 7 til 10 Øre pr. kg levende Vægt fra 15. Oktober, medmindre en ny Overenskomst med vore Af-

tagere af Eksportkvæg betinger en højere Pris end den, der nu betales. Regner man med en Eksport af ca. 8 000 Stkr. Kvæg om Ugen — det er det, der gennemsnitlig er eksporteret i det sidste Aar — og til en Gennemsnitsvægt af 400 kg, vil de 3 Øre pr. kg repræsentere et Beløb af 96 000 Kr., eller rundt ca. 100 000 Kr., om Ugen. Det vil med andre Ord sige, at der vil fremkomme et Beløb paa godt 1 Mill. Kr. i Perioden fra 15. Oktober til 15. Januar. Det synes lidet rimeligt og i alle Tilfælde lidet tiltalende, at de Landmænd, der tilfældigvis skal sælge i den nævnte Periode, skal udrede denne ikke ubetydelige Skat, som det i Virkeligheden i dette Tilfælde er og bliver. Det kan oven i Købet let tænkes, at det bliver Folk, hvis Avl viser sig at være mindre, end de havde paaregnet, der netop i den Periode skal realisere en Del af deres Besætninger for at være sikre paa at kunne fodre Resten af Besætningen over til næste Foraar. Det er Bestemmelser som denne og andre med lignende tilfældig Virkning som denne Bestemmelse, der skaber Uvillie og berettiget Uvillie ude i Befolkningen. Saafremt Priserne paa Eksportkvæg stiger, er man fra Venstres Side villig til at dele Stigningen med Statskassen, saaledes at Statskassen faar den ene Halvdel af Stigningen og Producenterne den anden, altsaa Resten. Man maa i saa Fald ogsaa paa den anden Side forlange, at tilsvarende Nedsættelser i Afgiften til Statskassen finder Sted, saafremt Prisen paa Eksportkvæg gaar ned. Hvor vidt det i det hele taget er en heldig Udvikling, at Prisniveauet hæves baade for det, vi skal købe, og for det, vi skal sælge, er efter mit Skøn i høj Grad tvivlsomt, men paa de her nævnte Omraader maa man jo være forberedt paa, at der vil finde Svingninger Sted, og vi fra Venstres Side finder det urigtigt, at Producenterne skal nøjes med 25 pCt. af den eventuelle Stigning, saaledes som det er foreslaaet i § 2, da Producenterne vil komme til at bære saa godt som hele Tabet ved et eventuelt Prisfald. I denne Forbindelse skal det endvidere nævnes, at Købproducenterne saa godt som alle er Selvforsynere med Hensyn til Flæsk, og de vil som Følge deraf ikke faa Andel i de økonomiske Lettelser, som man tilsigter at skabe ved denne Lov, hvorimod de har haft dem, saaledes som Forholdene hidtil har været ordnede.

Et af de Spørgsmaal, som har givet Anledning til meget vidtstrakte Forhand-